ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.-ΕΤΟΣ ΙΖ'.-ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7227
ΓΡΑΦΕΙΑ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀρ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΤΡΙΤΗ 26 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1935
Νέα Σελήνη· Ἀνατολὴ ἡλίου 7.20, Δύσις 5.05· Στυλιανοῦ Παφλαγόνος

Ο ΠΑΛΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΦΙΞΙΝ ΤΗΣ Α. Μ. ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΔΑΚΡΥΩΝ ΑΤΕΝΙΖΕΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΩΑΝ ΓΗΝ

Η ΙΑΧΗ «ΖΗΤΩ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ» ΔΟΝΕΙ ΤΗΝ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΝ

ΑΠΟ ΣΕ ΕΛΠΙΖΕΙ

Ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς καὶ ἐπευφημίας μυριάδων λαοῦ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἐπανῆλθεν εἰς τὸν Θρόνον Του, τὸν ὁποῖον ἐδόξασεν ὁ Μάρτυς Πατὴρ Του καὶ καθηγίασε διὰ τοῦ χυθέντος αἵματός Του ὁ ἀείμνηστος Πάππος Του. Ἐπανῆλθεν διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὸ βαρὺ καὶ σκληρὸν ἔργον Του.

Καὶ ἀναλαμβάνων τὰ Βασιλικά Του καθήκοντα, ἀναγνωρίζει ὅτι ἀναλαμβάνει βαρείας εὐθύνας ἀπέναντι τοῦ Ἔθνους, ἀπέναντι τοῦ Λαοῦ Του ὁ ὁποῖος βλέπει αὐτὸν ὡς σανίδα σωτηρίας Του.

Διὰ τοῦ χθεσινοῦ Διαγγέλματός Του ὁ Βασιλεὺς ἀφοῦ πρῶτα ἐκφράζει τὴν συγκίνησίν Του καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην Του διὰ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν ἀγάπην τοῦ Λαοῦ Του πρὸς Αὐτὸν διαγράφει διὰ τῶν ὀλίγων γραμμῶν Του τὴν πορείαν Του καὶ τονίζει τὴν ἀνάγκην τῆς πραγματοποιήσεως τῆς Ἐθνικῆς Ἑνότητος καὶ ἀλληλεγγύης ὅλων τῶν Ἑλλήνων διὰ νὰ ἴδῃ ἡ Πατρὶς ἡμέρας εὐτυχίας καὶ δόξης.

Καὶ τὰ λόγια αὐτὰ διερμηνεύουν τοὺς εἰλικρινεῖς πόθους τοῦ Ἄνακτος.

Παράδειγμα ἔχομεν τὸ παρελθόν Του. Ὅτε ἡ Μεγαλειότης Του ἐσυκοφαντεῖτο καὶ ἔπινεν τὸ πικρὸν ποτήριον τῆς ἐξορίας Του, οὐδεὶς λόγος πικρὸς ἢ μνησίκακος ἐξῆλθε τῶν χειλέων Του κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ διωκτῶν του.

Τοὐναντίον γαλήνιος καὶ σιωπηλῶς ἐτήρησεν ἀλώβητον καὶ ἀκηλίδωτον τὸ μεγαλεῖον τῆς Βασιλικῆς Του αἴγλης.

Ψυχικῶς εὑρίσκετο πάντοτε ἀναποσπάστως συνδεδεμένος μὲ τὴν προσφιλῆ Του Πατρίδα εἰς τὴν ὁποίαν ἐγαλουχήθη, ἠνδρώθη, καὶ συνέπασχε διαπυνθανόμενος τὰς περιπετείας εἰς τὰς ὁποίας αὕτη εἶχεν περιέλθει.

Καὶ ἐν τῇ συναισθήσει τῶν ὑψηλῶν Αὐτοῦ φροντίδων καὶ καθῆκόν των ἀνεπηρέαστος τώρα θὰ ἴδῃ ὅτι ὁ Λαός Του εἶνε κατάφορτος ἀπὸ τὰ βάρη τὰ ὁποῖα τοῦ ἐπεσώρευσε ἐπὶ τῆς καθημαγμένης ράχεώς του μία ὁλόκληρος δεκαπενταετία καὶ ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ ἀνακύψῃ.

Ὅτι τραχεῖς ἐσωτερικοὶ κλυδωνισμοὶ καὶ σφοδραὶ διαμάχαι τῶν κομματικῶν φατριῶν περιῆγαγον αὐτὸν εἰς ἀδιέξοδον.

Ὅτι ἀλλεπάλληλοι στάσεις, ἐπαναστάσεις, δικτατορίαι καὶ δημαγωγικοὶ ἀγῶνες ἐξοντωτικοὶ περιῆγαγον αὐτὸν εἰς ἀξιοθρήνητον κατάντημα.

Ὅτι οἱ ἐχθροὶ τοῦ Ἔθνους ὑποσκάπτουν καὶ ὑπονομεύουν καθημερινῶς τὰ θεμέλια τῆς ἀστικῆς κοινωνίας, ὅτι τὸ θρησκευτικὸν φρόνημα ἐχαλαρώθη καὶ ὅτι οἱ οἰκογενειακοὶ δεσμοὶ ἐθραύσθησαν χάριν εἰς ἀλλοπρασάλλους δοξασίας.

Εἰς τὴν Μεγαλειότητά Του λοιπὸν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς στηρίζει πλέον τὰς ἐλπίδας Του καὶ ἐξ Αὐτοῦ ἀναμένει ὅπως τὸ Ἔθνος ἐξέλθῃ τοῦ βαράθρου καὶ τῶν περιπετειῶν εἰς τὰς ὁποίας τὸν ὤθησεν μακρὸς ἐμφύλιος σπαραγμὸς καὶ τὰ μέσα ἑνὸς στυγνοῦ παρελθόντος.

ΤΟ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ.—Ἐπὶ τῇ ἀφίξει του ὁ Βασιλεὺς ἐξέδωκε τὸ ἀκόλουθον διάγγελμα:

«Ἕλληνες,

»Ὑπείκων εἰς τὴν πάνδημόν πρόσκλησιν ὑμῶν, ἐπανέρχομαι καὶ πάλιν εἰς τὴν προσφιλῆ μας πατρίδα, ἀφοῦ ἐπὶ 12 ἔτη ἔμεινα μακρὰν αὐτῆς.

»Ἡ συγκίνησίς μου εἶνε βαθυτάτη καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη μου πρὸς τὸν Λαόν μου ἀπέραντος. Ἐπὶ τόσα ἔτη ἔκρυπτον εἰς τὴν καρδίαν μου τὸν πόνον μου διὰ τὸν χωρισμόν μας καὶ τὴν νοσταλγίαν μου διὰ τὴν Ἑλλάδα.

»Ἡ ἀγάπη μου πρὸς τὸν Λαόν μου, ἡ ἐπιθυμία μου νὰ εὐτυχήσῃ εἰ δυνατὸν καὶ ἄνευ ἐμοῦ, μὲ ἔκαμε νὰ παραμείνω καθ' ὅλα τὰ μακρὰ ταῦτα ἔτη ἐν τῇ σκιᾷ.

»Ἀπέσχον ἐπιμελῶς πάσης ἐνεργείας δυναμένης νὰ διαταράξῃ τὴν πολιτικήν, κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ζωὴν τοῦ τόπου, δὲν ἔπαυσα ὅμως οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ παρακολουθῶ μετὰ προσοχῆς καὶ ἐνδιαφέροντος τὰς ἡμέρας τῆς εὐτυχίας καὶ τὰς ἡμέρας τῆς δυστυχίας σας.

»Σήμερον, ὅτε καλοῦμαι καὶ πάλιν εἰς τὰ ὑψηλά μου καθήκοντα, εἶμαι ἐξ ὁλοκλήρου ἕτοιμος νὰ διαθέσω ὅλας τὰς δυνάμεις μου, ὅλην μου τὴν πεῖραν, ὅλην τὴν ἐνεργητικότητά μου διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν προαγωγὴν τοῦ Λαοῦ μου, ὁλοκλήρου τοῦ Λαοῦ μου, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως.

»Παραδίδω εἰς τὴν λήθην τὸ παρελθὸν καὶ ἔχω τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐξασφαλίσω ἰσότητα καὶ δικαιοσύνην ἀπόλυτον δι' ὅλους.

»Ἡ ἀποκατάστασις ἠθικῆς ἑνότητος καὶ ἀλληλεγγύης καὶ ἡ εἰλικρινὴς συνεργασία ὅλων τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν Κυβερνήσεών μου θὰ φέρῃ καὶ πάλιν τὴν Ἑλλάδα εἰς ἡμέρας εὐτυχίας καὶ δόξης, ὁμοίας πρὸς ἐκείνας τὰς ὁποίας εἶδεν ὑπὸ τὸν ἀείμνηστον Πάππον μου καὶ τὸν ἔνδοξον Πατέρα μου.

»Ζήτω ἡ Πατρίς!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'»

Ο ΛΑΟΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΕΝ ΑΝΑΜΟΝΗ ΤΗΣ ΑΦΙΞΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Αἱ Ἀθῆναι ἐπέρασαν τὴν νύκτα ἐπὶ ποδός. Κυριολεκτικώτερα ἡ ἐπαρχία μαζὺ μὲ τὴν πρωτεύουσαν ἐπέρασαν τὴν νύκτα ἄγρυπνοι, πανηγυρίζουσαι καὶ ἀνυπόμονοι νὰ ἐξημερώσῃ ἡ σημερινή, ἡ μεγάλη καὶ «κλητὴ» ἡμέρα καὶ νὰ ὑποδεχθοῦν τὸν ἐπανερχόμενον λαοφίλητον Βασιλέα μας. Χιλιάδες ἄνθρωποι, ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιὰ δὲν ἔκλεισαν μάτι. Πολλοὶ ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας δὲν εἶχαν στέγην, γιατὶ τὰ ξενοδοχεῖα ἦσαν κατάμεστα. Ἀλλὰ καὶ ἄλλοι, ποὺ εἶχαν τὸ σπιτάκι των, γνήσιοι Ἀθηναῖοι, δὲν εἶχαν καμμίαν διάθεσιν νὰ πᾶνε νὰ κοιμηθοῦν. Ποὺ ὕπνος σὲ τέτοιες μεγάλες στιγμές.

Αἱ Ἀθῆναι διῆλθαν πραγματικὴν λευκὴν νύκτα. Ὅλαι αἱ πλατεῖαι καὶ ὅλαι αἱ νυκτεριναὶ ὁδοὶ ἦσαν κοσμοβριθεῖς. Καφενεῖα, ζαχαροπλαστεῖα, γαλακτοπωλεῖα, ἑστιατόρια δὲν ἔκλεισαν οὐδὲ πρὸς στιγμὴν τὰς θύρας των καὶ οἱ θαμῶνες μετὰ δυσκολίας εὕρισκαν κι' ἐκεῖ τραπεζάκια. Ὅλοι πανηγυρίζουν, ὅλοι γλεντοῦν, ὅλοι ζοῦν τὴν εὐτυχεστέραν ἡμέραν τοῦ βίου των.

Ἔξω εἰς τοὺς δρόμους τὰ αὐτοκίνητα συνοδεύουν μὲ τὰ πανηγυρικὰ κορναρίσματα, ποὺ ἐπαναλαμβάνουν μυριόστομα τὴν ἐπανάληψιν, ὅτι «ἔρ-χε-ται», τὴν χαρὰν τῶν πολιτῶν, ποὺ ἐγρηγοροῦν, ποὺ ἀνυπομονοῦν νὰ ἴδουν τὰς πρώτας ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, νὰ ἀτενίσουν ἀνατέλλουσαν τὴν μεγάλην ἡμέραν, ποὺ τὴν ἐπερίμεναν μὲ πίστιν δώδεκα ὁλόκληρα χρόνια καὶ ποὺ εἶχαν τὴν εὐτυχίαν νὰ τὴν ἴδουν ἐπὶ τέλους ἐπερχομένην. Πολλοὶ ἐπαρχιῶται ἀφ' ἑτέρου ἔχουν ἐγκατασταθῆ μὲ τὶς κουβέρτες των εἰς τὰς Στήλας τοῦ Ὀλυμπίου Διός, ὅπου περνοῦν τὴν νύκτα.

Καὶ ἡ ἡμέρα ἐξύπνησε. Ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς πόλεως ἀρχίζει τώρα ἡ κάθοδος πολιτῶν. Ὅλοι ἔχουν ξυπνήσει χαράματα. Μόλις ἔφεξεν ὅλες οἱ πόρτες ἀνοίγουν καὶ ὁ κόσμος ξεχύνεται πρὸς τὸ κέντρον. Τὰ τρὰμ καὶ τὰ λεωφορεῖα καὶ τὰ ταξὶ ἀδιάκοπα μεταφέρουν κόσμον, ποὺ μὲ δυσκολίαν εὑρίσκει θέσιν εἰς αὐτά. Κρεμασμένοι μέσα, καθ' ὑπέρβασιν πάσης ἀστυνομικῆς διατάξεως καὶ ἀνατροπὴν τοῦ νόμου περὶ ἀδιαχωρήτου.

Ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ Ἡλίου, τὰ πυροβολεῖα τοῦ Λυκαβηττοῦ ἀνήγγειλαν μὲ 21 κανονιοβολισμοὺς τὸ χαρμόσυνον γεγονός: Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς εὑρίσκεται εἰς τὴν Ἰσθμίαν. Μετ' ὀλίγον θὰ εὑρίσκεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ καὶ τοῦ λαοῦ τῶν ἐπαρχιῶν, ὁ ὁποῖος συνέρρευσεν εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ νὰ τὸν ὑποδεχθῇ. Αἱ μουσικαὶ καὶ οἱ σαλπιγκταὶ τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν εὑρίσκονται συγκεντρωμένοι εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. Διαμοιράζονται καθ' ὁμάδας καὶ ἐκκινοῦν ἐν τάχει. Παρελαύνουν διὰ τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν. Φθάνουν ἀκόμη καὶ εἰς μερικὰς συνοικίας. Τὸ ἑωθινὸν ἀντηχεῖ καὶ φέρει παντοῦ τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα: Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς φθάνει! Καὶ εἰς τοὺς ἤχους τῶν μουσικῶν καὶ τῶν σαλπίγγων ἀνταπαντοῦν οἱ ἦχοι τοῦ «Γυιοῦ τοῦ Ἀητοῦ» οἱ μυριόστομες ζητωκραυγές:

— Ζήτω ὁ Βασιλεύς!

Ο ΣΤΟΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Εἶνε ἡ 8η πρωϊνὴ ὥρα. Καὶ αἱ τελευταῖαι προετοιμασίαι διὰ τὸν σημαιοστολισμὸν καὶ τὴν διακόσμησιν τῆς πρωτευούσης ἔχουν περατωθῆ. Ἡ πανηγυρίζουσα πρωτεύουσα ἔχει σημαιοστολισθῆ καὶ διακοσμηθῆ κατὰ τρόπον ἁπλοῦν μέν, ἀλλὰ ἐπίσημον καὶ μεγαλοπρεπῆ.

Χιλιάδες σημαῖες μικρὲς καὶ μεγάλες, λάβαρα, εἰκόνες τῶν ἀειμνήστων προγόνων του, Γεωργίου τοῦ Α'. καὶ Κωνσταντίνου τοῦ ΙΒ'. τοῦ Στρατηλάτου, σμύρνα καὶ δάφνες καὶ κλάδοι ἐλαίας, ἔχουν πλημμυρίσει τὴν πρωτεύουσαν. Ἕνας περίφημος συνδυασμός, θαυμασία ἐναλλαγὴ κυανοῦ, λευκοῦ καὶ πρασίνου χρώματος ἔχει προσδώσει ἐξόχως λαμπρὰ καὶ ἑορτάσιμο ὄψι ποὺ μεγεθύνει τὴ χαρά, αὐξάνει τὴ συγκίνησι, ἐντείνει τὸν ἐνθουσιασμὸ στὸ Π. Φάληρο κατέναντι τῆς εἰσόδου τοῦ Ἀερολιμένος ἔχει στηθῆ μία τεραστία καὶ Μεγαλοπρεπὴς ἀψίς. Εἶναι πλαισιωμένη μὲ κυανόλευκα ὑφάσματα. Ἐπ' αὐτῆς ἔχουν ἀναρτηθῆ εἰκόνες τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος καὶ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου μέσα σὲ ὡραῖες γυρλάντες ἀπὸ σμύρνα καὶ δάφνας, ἀπὸ χρυσάνθεμα καὶ ἄλλα λουλούδια τῆς ἐποχῆς.

Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ Μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, ἔχουν στηθῆ ἀνὰ δύο στῆλες μὲ θαυμάσιες γλυπτικὲς παραστάσεις τοῦ γλύπτου κ. Γκόζη.

Τὴν 8. 20 π. μ. ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Κερκύρας ἔφθασε πρὸ τοῦ Μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, γενομένη ἀντικείμενον θερμοτάτων ἐκδηλώσεων ἐκ μέρους τοῦ συγκεντρωμένου πλήθους. Ἡ Φιλαρμονικὴ διῆλθε διὰ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, παιανίζουσα τοῦ «Ἀητοῦ τὸ Γυιὸ» καὶ ἐνσπείρουσα τὸν ἐνθουσιασμὸν μεταξὺ τοῦ πλήθους, τὸ ὁποῖον κατὰ πυκνὰς ὁμάδας ὥδευε πρὸς προϋπάντησιν τοῦ Βασιλέως.

Τὰ προπύλαια τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων καὶ ἡ πλατεῖα τοῦ μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου ἔχουν ἐπίσης διακοσμηθῆ κατὰ τὸν πιὸ λαμπρὸ τρόπο, μὲ λάβαρα, μὲ μικρὲς καὶ μεγάλες σημαῖες. Καθὼς θὰ ἀνεβαίνῃ σὲ λίγο ἡ βασιλικὴ πομπή, θ' ἀντικρύζῃ πάνω στὴν κορυφὴ τοῦ Λυκαβηττοῦ, στὸ σημεῖο ἀκριβῶς ὅπου πρὶν ἦτο ἡ ρεκλάμα τῆς διεθνοῦς ἐκθέσεως τοῦ Ζαππείου, ἕνα τεράστιο στέμμα, ποὺ τὸ χρυσώνουν αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου.

Αἱ ὁδοὶ Γεωργίου τοῦ Α'. Ἑρμοῦ Εὐαγγελιστρίας καὶ Ὄθωνος, ἀπὸ τὰς ὁποίας θὰ διέλθῃ μετ' ὀλίγον ἡ βασιλικὴ πομπή, καθὼς καὶ ἡ ὁδὸς Σταδίου καὶ ἡ πλατεῖα τῆς Ὁμονοίας ἔχουν θαυμασίως σημαιοστολισθῆ.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΙ ΧΕΙΜΑΡΡΟΙ

Μία μόνο φορὰ ἐγνώρισε ἡ πρωτεύουσά μας παλλαϊκὸ συναγερμὸ ποὺ νὰ μοιάζῃ σὰν τὸ σημερινό, ἀλλὰ χωρὶς νὰ τὸν φθάνῃ. Ἦτο καὶ τότε μιὰ τιμημένη σελίδα τῆς ἱστορίας μας: ἡ 6η Δεκεμβρίου 1920, ἡμέρα ἐπανόδου ἀπὸ τὴν ἐξορία τοῦ ἀειμνήστου Στρατηλάτου Κωνσταντίνου. Ὅπως καὶ τότε, ἔτσι καὶ σήμερα, ἡ πρωτεύουσα δέχεται μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας τὸν δοξασμένο «Γυιὸ τοῦ Ἀητοῦ», ὕστερα ἀπὸ ἑνδεκαετῆ ἐξορία στὰ ξένα. Οἱ γεροντότεροι θυμοῦνται τὴν ὡραία ἐκείνη ἡμέρα.

Οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἠχοῦν ἀδιαλείπτως χαρμόσυνα. Τὰ πυροβολεῖα βροντολαλοῦν στὰ πέρατα τῆς Ἑλληνικῆς γῆς τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα τῆς ἀφίξεώς Του. Αἱ σειρῆνες τῶν ἐργοστασίων καὶ τῶν ἀτμοπλοίων ἀπαγγέλλουν ρυθμικά: «ἔρ-χε-ται», γιὰ νὰ ἐπαναλάβουν σὰν ἀπήχησι τὸ ἴδιο «ἔρ-χε-ται» καὶ νὰ τὸ μεταφέρουν καὶ στὶς πιὸ ἀπόμακρες γωνιὲς τῆς Ἀττικῆς γῆς, οἱ τρομπέτες χιλιάδες αὐτοκινήτων.

Οἱ μουσικὲς δονοῦν τὴν ἀτμόσφαιρα μὲ τὸν «Γυιὸ τοῦ Ἀητοῦ» τοὺς ἤχους ποὺ θ' ἀντηχήσουν σ' ὅλες τὶς Ἀθηναϊκὲς συνοικίες, τραγουδημένοι σὰν συνέχεια ἀπὸ χιλιάδες στόματα. Κάθε καρδιὰ συνέχεται ἀπὸ ἱερὴ συγκίνηση, ἀπὸ χαρὰ καὶ ἀγαλλίαση. Εἶναι πλημμυρισμένη ἀπὸ ζωὴ καὶ φῶς. Μοιάζει μὲ ἡφαίστειο ποὺ βράζει μέσα του ὁ ἔξαλλος ἐνθουσιασμὸς ποὺ θὰ ξεσπάσῃ σὲ λίγο, ὅταν θὰ φανῇ Ἐκεῖνος.

Ὅσο πλησιάζει ἡ ὥρα τῆς ἀφίξεώς Του, τόσο καὶ περισσότερο βράζει τὸ ἡφαίστειο τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ποὺ ἀποτελεῖ τὴ στιγμὴ αὐτὴ ὁλόκληρη ἡ πρωτεύουσα. Ἄλλοι τραγουδοῦν τοῦ «Ἀητοῦ τὸ Γυιὸ» κι' ἄλλοι τὸν ἐθνικὸ ὕμνο. Ἄλλοι προσεύχονται καὶ ἄλλοι ψάλλουν τὸ Χριστὸς Ἀνέστη. Πολλοὶ σταυροκοποῦνται κι' ἄλλοι συγκεντρώνονται κι ἀκοῦν μὲ κατανυκτικὴ προσοχὴ τραγούδια, ποὺ σχεδίασε γιὰ τὸν ἐρχομό Του ἡ λαϊκὴ μοῦσα. Ἀπὸ τὶς πολλὲς φορὲς ποὺ τ' ἀκοῦμε τ' αὐτιά μας συγκρατοῦν μερικὰ τετράστιχα, δεῖγμα τῆς ἀγάπης τοῦ λαοῦ πρὸς Ἐκεῖνον.

Δώδεκα χρόνια ἤσουνα
Στὰ ξένα μακρυά μας
Πάντοτε ὅμως Σ' εἴχαμε
Βαθειὰ μέσ' τὴν καρδιά μας.

Τὸ θέαμα, ποὺ παρουσιάζει τὸ Παλαιὸν Φάληρον, ἐν ἀναμονῇ τῆς ἀφίξεως τῆς «Ἕλλης», εἶναι ἐξόχως γραφικόν. Ὁλόκληρος ὁ ἔξω τῆς ἀεροπορικῆς βάσεως καὶ ὄπισθεν τῆς στρατιωτικῆς παρατάξεως χῶρος εἶναι κατειλημμένος ἀπὸ πλήθη ἐνθουσιῶντος λαοῦ, μὲ σημαίας, λάβαρα, κλάδους ἐλαίας καὶ δάφνας εἰς τὰ χέρια. Ἔνθεν κακεῖθεν τοῦ χώρου, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀφεθῆ ἐλεύθερος διὰ τὴν ἀγκυροβολίαν τοῦ στόλου καὶ προσθαλασσώσεως τῶν ὑδροπλάνων, ἔχουν ἀγκυροβολήσει παντὸς εἴδους σκάφη ἀπὸ τὴν νύκτα. Εἰς τὰς πρώτας γραμμὰς ἔχουν ἀγκυροβολήσει τὰ μικρὰ σκάφη καὶ ὄπισθεν αὐτῶν μεγαλείτερα. Εἰς βάθος 100 μέτρων ἀπὸ τὴν ξηρὰν ἔχουν ἀγκυροβολήσει διαφόρων σχημάτων καὶ μεγεθῶν λέμβοι. Ἡ ποικιλία τῶν χρωμάτων τῶν διαφόρων σκαφῶν, μὲ τὴν ποικιλίαν χρωμάτων τῶν σημαιῶν, ἀποτελοῦν ἕνα θαυμάσιο ἁρμονικὸ σύνολο.

Ἔμπροσθεν τοῦ δρόμου τῆς Ἀεροπορικῆς Βάσεως τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου εἶναι ἠγκυροβολημένα ἀπὸ τῆς νυκτὸς καὶ τρία ὑποβρύχια εἰς τάξιν παραγωγῆς, σημαιοστόλιστα. Πενῆντα τάπητες, παραχωρηθέντες ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἔχουν στρωθῆ ἐπὶ τοῦ σημείου τῆς ἀποβιβάσεως μέχρι τῆς ἐξόδου τοῦ Ἀεροδρομίου.

Τὴν 7ην πρωϊνὴν ἀπεθαλασσώθησαν 5 ὑδροπλάνα τῆς Βάσεως Φαλήρου, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ἀντιπτεράρχου κ. Μοσχοβίνου, κατευθυνόμενα εἰς Κόρινθον, διὰ νὰ προϋπαντήσουν τὸν Βασιλέα καὶ Τὸν συνοδεύσουν μέχρι τοῦ Φαλήρου.

Ταὐτοχρόνως στολίσκος ἀεροπλάνων ἀπεγειοῦτο ἐκ Τατοΐου πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Η «ΕΛΛΗ» ΕΝ ΟΨΕΙ

Τὴν 8.45' ἀκριβῶς στὸ γαλάζιο φόντο τοῦ Σαρωνικοῦ, ξεπροβάλει θαμπὴ ἡ σιλουέττα τοῦ καταπλέοντος στόλου, συνοδευομένου ἀπὸ σμήνη ὑδροπλάνων καὶ ἀεροπλάνων. Μία κραυγὴ ἀνακουφίσεως ξεσπάει ἀπὸ τὰ στόματα τῶν μυριάδων τοῦ κόσμου, ποὺ ἔχει πλημμυρίσει τὰς Φαληρικὰς ἀκτάς:

—Φάνηκε!

Καὶ μεταδίδεται ἀμέσως πρὸς τὰ πλήθη, ποὺ συνωστίζονται ἀπὸ πίσω:

—Φάνηκε!
—Ἔρχεται!
—Φθάνει!

Σιγά-σιγά, λὲς καὶ περνοῦν ὧρες ὁλόκληρες, ἡ θαμπὴ σιλουέττα ξεκαθαρίζει. Ὁ στόλος πλησιάζει. Νάτος τώρα κοντὰ στὸ φάρο τῆς κόχης τοῦ Σαρωνικοῦ. Μία μοῖρα, διαταχθεῖσα, φαίνεται διὰ σήματος, ἀποσπᾶται τοῦ ὑπολοίπου στόλου. Ἀναπτύσσει ταχύτητα καὶ πλέει εἰς τὸ ἐν Φαλήρῳ ἀγκυροβολεῖον της, ὄπισθεν τῶν τριῶν ὑποβρυχίων.

Τὸ ὑπόλοιπον συγκρότημα τοῦ στόλου μὲ τὴν «Ἕλλην» πλέει σιγὰ πρὸς τὸ Φάληρον. Ἡ «Ἕλλη» εἰς τὸ μέσον. Ἑκατέρωθεν αὐτῆς, εἰς ἀπόστασιν 200 μέτρων, ζευγαρωτά, τὰ ἀντιτορπιλλικὰ «Κουντουριώτης», «Σπέτσαι», «Ὕδρα» καὶ «Ψαρά».

Ἡ διάταξις τοῦ στόλου ἔχει ἤδη ὡς ἑξῆς:

Ἡγοῦνται δύο τορπιλλάκατοι. Μετ' αὐτὰς τὰ τρία ὑποβρύχια. Ὄπισθεν αὐτῶν τὰ ἀντιτορπιλλικὰ «Ἰέραξ», «Λέων» καὶ «Πάνθηρ». Ὄπισθεν αὐτῶν τὸ ἀντιτορπιλλικὸν «Σπέτσαι». Ἀκολουθεῖ ἡ «Ἕλλη» καὶ ὄπισθεν αὐτῆς τὰ ἀντιτορπιλλικὰ «Ψαρρά» καὶ «Κουντουριώτης».

Ὁλόκληρος ἡ ἀτμόσφαιρα τραντάζεται κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὸ θόρυβο. Αἱ σειρῆνες τῶν ἀτμοπλοίων συρίζουν ἀδιακόπως καὶ ρυθμικῶς, ἐνῷ τὰ πλήθη ἐκσποῦν εἰς οὐρανομήκεις ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγάς. Σμήνη ὑδροπλάνων περιΐπτανται εἰς θαυμασίους σχηματισμούς.

Τὴν 9.10' εἰσπλέουν εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ ἀερολιμένος τὰ συνοδεύσαντα ἐξ Ἰταλίας τὴν «Ἕλλην» ἀντιτορπιλλικά. Ἀκολουθεῖ ἡ «Ἕλλη» καὶ μετὰ ταῦτα αἱ ὑπόλοιποι μονάδες. Τὴν αὐτὴν στιγμὴν προσθαλασσοῦνται τὰ ὑδροπλάνα, ἅτινα εἶχον μεταβῆ μέχρι τοῦ Ἰσθμοῦ διὰ νὰ χαιρετήσουν τὸν Βασιλέα.

Ταῦτα μόλις εἶχον φθάσει εἰς τὸν Ἰσθμόν, κατῆλθον δι' ὁμαδικοῦ «λούπιγκ» εἰς χαμηλὸν ὕψος καὶ οἱ ἐπιβαίνοντες αὐτῶν ἐχαιρέτησαν στρατιωτικῶς τὴν Α. Μ. Ὁ Βασιλεὺς μετὰ τοῦ Διαδόχου ἵσταντο εἰς τὴν γέφυραν τῆς «Ἕλλης» καὶ ἐχαιρέτησαν στρατιωτικῶς τοὺς ἀεροπόρους.

Τὴν 9.30' ἐνεφανίσθησαν ὑπεράνω τῶν πολεμικῶν εἰς θαυμασίους σχηματισμοὺς δέκα σμήνη ἀεροπλάνων τῆς βάσεως Τατοΐου ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ὑποσμηνάγου κ. Ἀποστολοπούλου.

ΦΡΕΝΙΤΙΣ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΥ

Οἱ ἐπίσημοι ἔχουν ἤδη ἀφιχθῆ. Εἰς τὴν ἀποβάθραν τῆς βάσεως Πολεμικῆς Ἀεροπορίας ἀναμένουν νὰ ὑποδεχθοῦν τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὁ πρόεδρος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου τῆς Κοινότητος Παλαιοῦ Φαλήρου, ὁ διοικητὴς τῆς βάσεως πολεμικῆς ἀεροπορίας Φαλήρου μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικῶν, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Γενικῶν Ἐπιτελείων Στρατοῦ, Ναυτικοῦ καὶ Ἀεροπορίας, ὁ διοικητὴς τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ, ὁ διοικητὴς τῆς Β' Μεραρχίας, ὁ φρούραρχος Ἀθηνῶν, οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Χωροφυλακῆς, οἱ ἀστυνομικοὶ διευθυνταὶ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ ἀνὰ εἷς δημοσιογράφος ἐξ ἑκάστης ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος, πάντων ἐν ἐπισήμῳ περιβολῇ.

Εἶναι ἡ ὥρα 9.55' π. μ. ἀκριβῶς. Εἴκοσι καὶ μία βολαὶ τῶν τηλεβόλων τῆς «Ἕλλης» δονοῦν τὴν ἀτμόσφαιραν. Αἱ σειρῆνες τῶν ἀτμοπλοίων ἀνταπαντοῦν. Ἐνῷ τὸ βασιλικὸν σῆμα ὑποστέλλεται μία βενζινάκατος ἀποσπᾶται ἐκ τῆς «Ἕλλης» καὶ πλέει πρὸς τὴν ἀποβάθραν. Εἶναι ἡ φέρουσα τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, τὴν Α. Β. Υ. τὸν Διάδοχον καὶ τοὺς ὑπασπιστὰς τῆς Α. Μεγαλειότητος.

Διέρχεται διὰ μέσου τῶν πολεμικῶν σκαφῶν καὶ κατευθύνεται πρὸς τὴν ἀποβάθραν. Τὰ πληρώματα τῶν πολεμικῶν σκαφῶν παρατεταγμένα ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων, ζητωκραυγάζουν ἑπτάκις ὑπὲρ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἐν μεγάλῃ στολῇ, χαιρετῶντες, παραμένουν εἰς στάσιν προσοχῆς. Αἱ σάλπιγγες ἠχοῦν τὸ βασιλικὸν χαιρετιστήριον. Ἡ μουσικὴ παιανίζει τὸ βασιλικὸν θούριον. Αἱ σειρῆνες ξεκουφαίνουν. Τὰ πυροβολεῖα τῆς ξηρᾶς κροτοῦν. Αἱ σημαῖαι ἀνεμίζουν. Τὰ ἔξωθι τῆς ἀεροπορικῆς βάσεως πλήθη ἐκσποῦν εἰς ἀληθῆ θύελλαν ζητωκραυγῶν. Ἡ βασιλικὴ βενζινάκατος ἔχει φθάσει εἰς τὴν ἀποβάθραν. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Β' πατεῖ πρῶτος τὸν πόδα ἐπὶ τῆς πατρῴας γῆς. Ἀκολουθεῖ ἡ Α.Β.Υ. ὁ πρίγκηψ Παῦλος καὶ μετ' Αὐτὸν οἱ ὑπασπισταί. Οἱ ἐπίσημοι, κατὰ τὴν καθιερωμένην τάξιν, σφίγγουν τὴν χεῖρα τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου καὶ εὔχονται τὸ «καλῶς ὥρισες». Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς συγκεκινημένος, χαιρετᾷ θερμῶς ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν ἐπισήμων.

ΑΙ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ Π. ΚΑΙ Ν. ΦΑΛΗΡΩΝ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος τοῦ Νέου Φαλήρου προσφωνεῖ τὸν Βασιλέα ὡς ἑξῆς:

«Μεγαλειότατε,

Ἡ Κοινότης τοῦ Νέου Φαλήρου ἀγαλλιῶσα διὰ τὴν μετὰ δωδεκαετίαν παρὰ τῆς Θείας Προνοίας ἀπόδοσιν δικαίου, ἐπὶ τῇ εὐτυχεῖ διὰ τὸ Ἔθνος ἐπανόδῳ εἰς τὸν τετιμημένον Θρόνον Σας, εὔχεται Αὐτῇ τὸ «ὡς εὖ παρέστητε».

Μετὰ τὴν προσφώνησιν τοῦ Προέδρου ἕνα κοριτσάκι προσφέρει εἰς τὴν Α. Μ. ὡραιοτάτην ἀνθοδέσμην.

Ἀκολούθως ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος Παλαιοῦ Φαλήρου προσφωνῶν τὸν Βασιλέα λέγει τὰ ἑξῆς:

«Κατὰ τὴν ἱστορικὴν ταύτην στιγμὴν καθ' ἣν ἡ Μεγαλειότης Σας μετὰ 13ετῆ σκληρὰν ἀπουσίαν πατεῖ τὴν πατρώαν γῆν αἱ σκέψεις τῶν ἁπανταχοῦ Ἑλλήνων στρέφονται πρὸς Σέ, τὸν ἐνσαρκωτὴν τῶν ἐθνικῶν ἰδανικῶν καὶ συνεχιστὴν τῆς ἐθνικῆς δράσεως, τὴν ὁποίαν ἐχάραξεν ὁ θεμελιωτὴς τῆς Δυναστείας ἀείμνηστος πάππος Σας καὶ ἐλάμπρυνεν ὁ ἔνδοξος πατήρ Σας στρατηλάτης Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος.

Μεγαλειότατε,

Τὸ Παλαιὸν Φάληρον τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν ὑψηλὴν τιμὴν καὶ εὐτυχίαν νὰ Σὲ ὑποδέχεται πρῶτον δονούμενον ἀπὸ συγκίνησιν καὶ μὲ παλμοὺς χαρᾶς ἀναφωνεῖ δι' ἐμοῦ:

—Ζήτω ὁ Βασιλεύς».

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ἀκολούθως ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς ἐπιβιβάζεται τοῦ βασιλικοῦ αὐτοκινήτου καὶ διερχόμενος ὑπὸ τὴν θριαμβευτικὴν ἀψῖδα, εἰσέρχεται τὴν Λεωφόρον Συγγροῦ ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν μουσικῶν καὶ τῶν σαλπίγγων, ἐνῷ τὰ συγκεντρωμένα ἔξωθι τῆς ἀεροπορικῆς βάσεως κατὰ μῆκος τῆς λεωφόρου πλήθη ἐκσποῦν εἰς θυελλώδεις ζητωκραυγάς:

—Καλῶς μᾶς ἦλθες!
—Νὰ μᾶς ζήσῃς!
—Παντοτεινὰ μαζί μας!

Ἀληθὴς φρενῖτις ἐνθουσιασμοῦ, τὴν ὁποίαν εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγράψῃ κανείς. Κατὰ τὴν διέλευσίν Του ἀπὸ τὴν γέφυραν τοῦ Ἰλισσοῦ, ἡ ἐκεῖ εὑρισκομένη μουσικὴ παιανίζει τὸ βασιλικὸν θούριον, τὰ παρατεταγμένα ἐκεῖ στρατιωτικὰ τμήματα παρουσιάζουν ὅπλα, ἐνῷ τὰ ὄπισθεν αὐτῶν συγκεντρωμένα πλήθη Τὸν προπέμπουν μὲ οὐρανομήκεις ζητωκραυγάς.

Τὴν 10.30' π. μ. ἐμφανίζεται ἡ βασιλικὴ πομπή, προπορευομένου τοῦ αὐτοκινήτου, τοῦ ὁποίου ἐπιβαίνει ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος. Τὸ τί γίνεται τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγραφῇ. Ὁλόκληρος ἐκείνη ἡ ἀνθρωποθάλασσα ἀναταράζεται καὶ ἐκσπᾷ εἰς φρενῖτιδα ἐνθουσιασμοῦ. Ἡ μουσικὴ παιανίζει τὸ βασιλικὸν θούριον καὶ οἱ ἦχοι πνίγονται εἰς τὰς διατόρους ζητωκραυγάς, ποὺ ἐπὶ ὥραν πολλὴν δονοῦν τὴν ἀτμόσφαιραν:

—Νὰ μᾶς ζήσῃς Βασιληᾶ μας!

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην Σελίδα)